

er gældende og ikke gældende for ansættelsesforholdet, men at de skal slå ned på det, der bringer lønmodtagerne i en vildfarelse.

Det kunne være, hvis der stod noget forkeret om ferie eller slet ingenting stod, hvis der ikke stod noget om barselorlovsmuligheder, hvis der ikke stod noget om, at man havde mulighed for at få en firmabil, hvis det var sådan, at man havde et avancementsskift. Det bringer folk i en vildfarelse vedrørende de faktiske forhold. Det er det, der skal slås ned på, og her skal der være langt større bøder end beløb på 5.000 kr. og 10.000 kr., som har været den helt ufuldstændige, urefleksoriske praksis.

Lad os så kigge på det, der er sagt om de to retstilstande, ud over at der her er tale om et direktiv, som vi som lovgivningsmagt har været nødt til at indføre, og det synes jeg sådan set er uvæsentligt i den sammenhæng, som hr. Thomas Adelskov bringer bemærkningerne om de to retspraksis op i.

Det er jo sådan, at på det ikke overenskomstdækkede arbejdsmarked har der ikke været nogen tid til at rette op, når først en fejl i ansættelsesbeviset – populært kaldet ansættelseskontrakten – blev konstateret. Der var man altså fuldstændig urefleksorisk ifalden en bøde på 5.000 kr., mens der på det overenskomstdækkede arbejdsmarked for den sags skyld godt kunne – i gåseøjne – trues med meget større godtgørelsesbeløb, for efter at en eller anden fejl er kommet frem og alle er opmærksomme på det, har arbejdsgiveren 15 dage til at få rettet den, altså få tilføjet Jensen eller få skrevet nr. 2 om til nr. 3 eller få skrevet de virkelige vilkår ind med hensyn til, om medarbejderen har ret til firmabil eller ej.

God lovgivning virker ikke fuldstændig urefleksorisk som noget, man putter ind i en computer, og så er der et Excel regneark, der regner noget ud, og så spytter det løsningen ud. God lovgivning bliver brugt af domstolene konkret, og man finder ud af: Har den her brøde, der nu er sket, påført nogen en skadevirkning? I virkeligheden kalder man det en godtgørelse, fordi man ikke kan bevise et tab. Det er det, der sker, for hvis man skal have erstatning, skal man bevise et tab.

Men mener man virkelig, at der er nogen, der er blevet påført et tab, fordi der står nr. 2 i stedet for nr. 3 på ansættelseskontrakten? Nej, og derfor bringer det her tingene i overensstemmelse med ganske almindelig sund fornuft.

Når vi taler om L 70, kan jeg allerede her tilkendegive, at det kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte. Vi mener, at det i øvrigt må være en debat mellem Socialdemokraterne og den siddende beskæftigelsesminister. Vi mener ikke, at det er op til lovgivningsmagten, fordi et parti har et horn i siden på en siddende minister, at skulle til at lave generel lovgivning om, som har fungeret godt igennem tiderne.

Der er masser af ministerbemyndigelser, og de har fungeret godt. Jeg tror, jeg kan udtale mig på hr. Thomas Adelskovs vegne med hensyn til den forrige minister og den forrige igen, og efter min mening gælder det også med hensyn til den nuværende minister. Men hvis man har et horn i siden på en minister, er det ikke svaret at lave lovgivningen om, så er det nogle andre ting, man skal gå efter.

Første næstformand (Svend Auken):

Ja, vi beder ordføreren om at blive stående. Hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Ja, jeg forstår på hr. Jakob Axel Nielsen, at han sådan personligt kender til en lang række sager, hvor nr. 2 er blevet udskiftet med nr. 3 og der mangler et Jensen osv. osv., og at det har dannet basis for godtgørelser på 5000 kr. Jeg vil godt opfordre hr. Jakob Axel Nielsen til at fremsende de sager til Arbejdsmarkedsudvalget.

Kl. 14.40

Og så vil jeg i øvrigt spørge lidt mere principielt, om hr. Jakob Axel Nielsen mener, at det at overholde lovgivningen også gælder for arbejdsgivere. Er det ikke tilfældet?

(Kort bemærkning).

Jakob Axel Nielsen (KF):

Om den opfordring, jeg fik fra hr. Jørgen Arbo-Bæhr, kan jeg klokkeklart sige, at den vil jeg ikke efterkomme, for det er oplysninger, jeg har qua mit tidligere job som advokat for disse mennesker. Der har man selvfølgelig tavshedspligt. Men det forhindrer mig ikke i her at kunne sige generelt, hvordan det er, for det har jeg set. Så den vil ikke blive efterkommet på nogen måde; det ville være usagligt.

Med hensyn til det andet kan jeg bekræfte, at arbejdsgivere såvel som lønmodtagere, arbejdsløse og pensionister skal overholde landets love.